

100% RESNIČNO

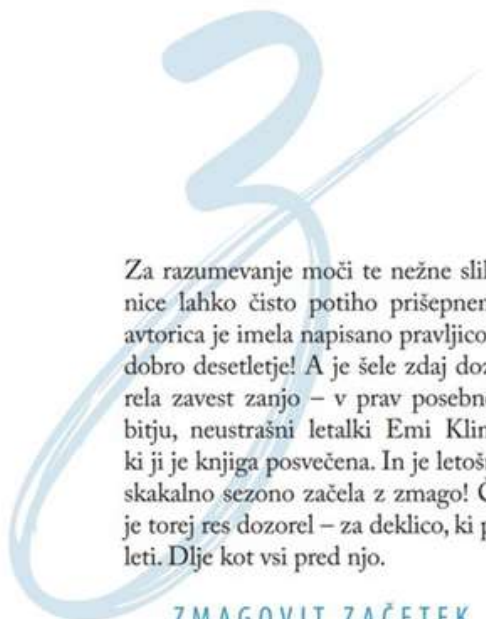
SPRAŠEVALA: TADEJA L. ZUPAN ILLUSTRACIJE: TINA PERKO FOTOGRAFIJA: ZALOŽBA CHIARA

BOJANA FENDE HABULA IN DUHOVNA PRAVLJICA O

zmagovalni letalci Emi UTELEŠATA MIR

DUHOVNE PRAVLJICE, ZGODBE ZA VSE STAROSTI, SO HVALEŽNO ČTIVO; ČE ZAJEMAJO V RESNIČNOSTI, ŠE TOLIKO BOLJ. IN SLOVENIJA JE RAVNO PRAVI ČAS DOBILA DELO BOJANE FENDE HABULA, KI SE LAHKO POSTAVLJA OB BOK PRETEHTANIM KNJIŽEVNIM PODVIGOM, KOT JIH USTVARJAJO DUHOVNI UČITELJI PO SVETU: ŽELJA MLADEGA ČLOVEKA, KI KLJUB VSEM PASTEM OB PODPORI BLIŽNJIH LJUDI TER SIL NARAVE USPE IN ... POLETI TAKO DALEČ, KOT NI ŠE NIHČE DOSLEJ. ZAKAJ PRAVI ČAS?

Za razumevanje moči te nežne slikarice lahko čisto potihoma prišepnemo: avtorica je imela napisano pravljično že dobro desetletje! A je šele zdaj dozorela zavest zanjo – v prav posebnem bitju, neustrašni letalki Ema Klinec, ki ji je knjiga posvečena. In je letošnjo skakalno sezono začela z zmago! Čas je torej res dozorel – za deklico, ki poleti. Dlje kot vsi pred njo.

ZMAGOVIT ZAČETEK

Avtorica pravljičnice Bojana Fende Habula je markantna in prodorna lastnica in ustanoviteljica holističnega centra, zasebne šole Karnion. To je njena tretja knjiga, drugo je soustvarila z legendarno Anito Ogulin. Slikarica DEKLICA, KI JE POLETELA Z MIROM nas nagovarja s pretehtano intoniranimi barvami, celovitimi liki in duhovitimi posegi ilustratorke mag. Tine Perko ter z modro, a igriivo, po plasteh zloženo zgodbo o poteh do osebne uresničitve. Ob izidu v oktobru je bila energija, usmerjena vanjo, nagrajena z bliskovito opaznim odzivom z vseh strani.

Zdaj je duhovna pravljičnica za vse starosti že suvereno stopila med dobre decembrske može: "Resnična pravljičnica o življenju Eme Klinec" je toliko bolj praktično darilo tudi zato, ker sta ji dodana angleški in nemški prevod.

KARNION iz imena šole je našel svojo vlogo tudi v knjigi, ob simbolnem modrem orlu, pasteh triglavega zmaja ter starših naše vrhunske skakalke; njenih medalj se je nabralo

že čez trideset, na tekmah najvišjega svetovnega ranga tudi tri zlate. In letošnjo sezono je začela z zmago!

"Občudujem Emo, kako leti, ne samo skače," v spoštovanju do mlade in modre študentke psihologije pove izkušena (tudi v športih!) Bojana Fende Habula. "Kakšen pogum in mir v vsaki celici njenega bitja!" In doda: "Letenja pa so polne tudi moje sanje. Leti moja duša, vedno k svetlobi, tudi sredi noči. Telo pa me prizemlji, da se preveč ne približam soncu, da se ne opečem. Navdihujejo me razsežnosti in skrivnosti vesolja, v sanjah sem astronautka."

Ema Klinec je zdaj stara 26 let; lani je bila leto dni nosilka svetovnega rekorda, poletela je 226 metrov. Že pri trinajstih letih je dosegala izjemne rezultate, premagovala tudi fante, a je bila še premlada za uvrstitev v tekme najvišjega ranga. Zdaj je v slovenski ženski reprezentanci že najstarejša – a če se bo ravnala po enem od svojih spoštovanja vrednih kolegov letalcev, ki ga občuduje tudi ona, Noriaki-ju Kasaiju, je pred njo še enkrat toliko tekmovalnih in zmagovalnih let!

Pri 26 letih je bila avtorica knjige Bojana že članica društva psihoterapevtov Slovenije pri znamenitem dr. Janezu Ruglju; pozneje jo je hotel za svojo naslednico. A je šla naša avtorica po svoje. Ema pa je poleg vrhunske športne kariere tudi študentka psihologije. Gotovo bo prej ali slej šla "po svoje" tudi ona!

Bojana Fende Habula, kdo – ali kaj – je Karnion? To me marsikdo vpraša, odkar je med nami prav posebna slikarica za vse starosti, v kateri nastopa tudi modrec s tem imenom. In to je tudi ime vaše zasebne šole, ki praznuje 33 let.

Ime mi je bilo kanalizirano na obredu ponovnega rojstva (ang. rebirthing), krija joga.

Je bil modri mož potem nedvoumna izbira, ko ste poimenovali svoj center?

Ime je močno tudi po dveh šolah numerologije in ni bilo drugih izbir, ker je Karnion arhetip modrosti in srčnosti.

Kdo vas še mitološko nagovarja, kje odkrivате korenine navdiha?

Globoko sem verna. Verujem, da je Bog ljubezen in želim biti eno z Milostjo božjo. Korenina navdiha je vedno prava ljubezen.

Kaj je sanjala, ustvarjala in načrtovala mladenka Bojana v letih, v katerih je zdaj Ema?

Ema študira psihologijo, zaveda se, da je za uspeh pomembna mentalna kondicija.

V njenih letih sem že poznala biblioterapijo in še vedno verjamem, da branje knjig zdravi. V Emini letih sem bila že članica društva psihoterapevtov Slovenije pri dr. Janezu Ruglju in njegova takratna žena, gospa Ana Krajnc, doktorica andragogike, je imela name velik vpliv z andragoško teorijo o vseživljenjskem učenju. Sanjala sem o šoli, ki bo povsem

drugačna od vseh obstoječih šol: v vseh šolah se mora učenec prilagoditi profesorju in programu, pri nas pa je obrnjeno. Učenje je čista radost, otrok do sedmega leta naravno raziskuje svet iz radovednosti. Ne uči se zato, ker se mora učiti.

Ema ima za sabo že iz časa tekmovalne kariere tudi hudo poškodbo kolena, dvakrat je imela z zdravjem veliko preizkušnjo.

Zdravje telesa je tudi zame poseben izziv. Bila sem zelo bolan otrok. Reševala sem se z branjem.

Kako ste se vi spopadali z rehabilitacijo?

Spomnim se trenutkov iz otroštva, ko sem bila vsako leto med zimskimi

Sanjala sem o šoli, ki bo povsem drugačna od vseh obstoječih!

*Slovenija bi bila
lahko raj na zemlji, če
bi vsi obvladali jezik
odgovornosti v mislih,
besedah in dejanjih.*

počitnicami v bolnici, drugi otroci pa na smučanju. Moje indijansko ime je bilo "Lonček kuhaj". Vsake 14 dni sem zakuhala na 40 °C. A brez teh zdravstvenih težav gotovo ne bi bila tako načitana, kot sem. Pri 13 letih sem prebrala že vse knjige v občinski pionirski knjižnici. Moja mama je morala podpisati pri vodji knjižnice, da imam dostop prav do vseh knjig v knjižnici za odrasle, recimo tudi do ... Ljubimca lady Chatterley!

So bile vaše študijske in ustvarjalne odločitve intonirane tudi s tem dogajanjem v mladosti?

Želela sem odkriti, kaj je tisto, kar te okrepi; in prišla je prav posebna milost, milost vere. Vere v ljubezen. Zavedanje, da sem ljubezen, da nisem le telo. Duša je večna, telo nekega dne odložimo.

VSI NAVDUŠENI NAD EMO KOT GLAVNO JUNAKINJO

Bojana, kako da si je ravno Ema Klinec zaslužila tako mogočno pravljico?

Ema posebej vrednote, ki so po mojem mnenju ključne za zmagovalca v vsakem izmed nas, na katerem koli področju ustvarjanja. Mir – notranji mir je začetek miru v svetu, ki ga želimo za naše otroke in zase. Srčnost hvaležnosti vsem, ki so kadar koli prispevali kamenček h končnemu mozaiku uspeha. Skromnost – zavedanje, da ni nihče več ali manj kot drugi.

Kaj, menite, jo najbolj določa, da je tako zdravo ciljno usmerjena?

Zmagala je že pri 15 letih, pa ni nikoli padla v krepplje zmaju s tremi glavami – ošabnosti, odvisnosti in materializma, kot so mnogi pred njo.

Kako ste pravzaprav spoznali gospodično Emo?

Naravno – prišla se je učiti k nam kot vsi, ki si želijo poseči po vrhunskih rezultatih. Osupnila me je njena skromnost: želela je plačati svoje učenje, naša ponudba za sponzorsko podporo je prišla šele pozneje, edina je, ki ni prosila zanjo. Res uteleša vrhunske vrednote in zato sledijo tudi takšni rezultati. Izredno zrela in odgovorna je za svoja leta – resničen zgled.

V vašem centru se je izobraževalo že več športnikov. Kako se razlikujejo od drugih učencev?

S športniki najraje delamo, ker točno vedo, kaj je trening, kaj je proaktivna naravnost in da brez nič – ni nič. Skupaj z našimi udeleženci treningov imamo kar pet zlatih medalj. Ema pa je opazila, da cenimo osebnost vsakega, ne glede na rezultate v tekmovalnem športu, ki je lahko tudi krut.

Malo za šalo, malo za hec vprašanje za tako damo: Kako pa ste vi s športom?

Moja najljubša telovadba je tista z možgani – možganski fitness. To počnem vsak dan, najmanj dvanajst ur na dan. Tudi vse sobote in nedelje. Je pa na vprašanje o mojih športnih aktivnostih še en odgovor: Postala sem genij za sedenje! Malo za hec, a v resnici dnevno izvajam vaje iz praške šole za hrbtenico. Gre za dihalne vaje, ki so opisane tudi v naši slikanici. V tem trenutku, ko okrevam po poškodbi kolena, mi ostane le plavanje, vendar ne maram bazenov in mrzle vode. V preteklosti sem kar dobro smučala in rada igrala tenis.

Kaj pa knjige, katere so bile doslej prelomne za vas?

Najprej Tolstojeva *Vojna in mir*, ker ima mir na koncu. Po vseh preizkušnjah gre življenje naprej, po vseh bitkah človeški rod preživi, tisočkrat sem prebrala ta optimistični konec knjige. In tu je moj rek, ki me je reševal v temnih nočeh duše: kar nas ne uniči, nas okrepi. Nikoli, nikoli, prav nikoli ne odnehaj. Veruj v Milost. V otroštvu pa me je najbolj zaznamovala knjiga Ele Peroci *MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON* z ilustracijami Marlenke Stupica. In poklon tej moji junakinji je tudi v naši knjigi.

Kaj pa je oblikovalo vaše strokovne in človeške temelje?

Preostale tri najljubše knjige niso iz beletristike, in tu bi se poklonila Mladinski knjigi, ki je že večkrat ponatisnila knjigo genija

Knjiga DEKLICA, KI JE POLETELA Z MIROM

Za zmagovalca v vsakem izmed nas
Resnična pravljica o življenju Eme
Klinec, naše vrhunske smučarske
skakalke
Avtorica: Bojana Fende Habula
Ilustrirala: Tina Perko
Izdala: Založba Chiara

Scotta Pecka: *Ljubezen in duhovna rast*. To je knjiga številka ena, za večnost, za vse čase, če bi morala izbrati samo eno. Genialno opiše, kaj je ljubezen in kaj ni, kakor tudi, kaj je Milost. In kaj je zlo. Potem pa je tu naš Martin Kojc z *Učbenikom življenja* ter moja profesorica geštalt terapije dr. Janette Rainwater s temeljno knjigo o geštaltu *Odločitev je vaša*, založba Rokus. Tej knjigi na pot sem napisala predgovor, ker sem jo ob gostovanju avtorice v Karnionu priporočila založbi in preskrbela tudi strokovni prevod. Po vseh treh knjigah smo potem s sodelavci kreirali delavnice osebnostne rasti.

Avtorsko izkušnjo s prav posebno knjigo sta imeli z dragoceno Anito Ogulin. Kakšno je bilo vajino sodelovanje? Kako ste jo doživljali?

Dve veliki osebnosti, Anita Ogulin in Manca Košir, sta se v letu 2024 poslovili, vendar sta na dušnem nivoju še z nami. Čutim ju vsak trenutek. Obe sta bili učenki v Karnionu. Anita je pripeljala vse dragocene sodelavke na trening Jezika odgovornosti – Dialogike in skupaj smo ustvarili DNEVNIK PRIJAZNOSTI. Tudi založili in tiskali so ga v ZPM Moste - Polje, prav zdaj čakamo ponatis, ker je dnevnik pošel. Nismo ga prodajali, poklanjali smo ga; in tudi DEKLICA, KI JE POLETELA Z MIROM bo dostopna tudi tistim, ki si je ne morejo kupiti. V Karnionu smo že donirali 100 knjig Zvezi Anite Ogulin & ZPM.

Drobna slikanica komunicira vse bistvene vrednote; zdi se, da k vsakemu delu pristopite tako, da nastane izbrušen diamant. Kdaj je tak pristop dozorel v vas?

Prav Diamantni pristop smo poimenovali našo obliko dela v Karnionu: kar sedem strokovnjakov, če je to potrebno, brusi diamant v udeležencu. Največkrat pa dve profesorici brusita jezikovno znanje: ena dopoldan, ena popoldan, da učenec dobi največ. Več ljudi več ve, nihče ne ve vsega, skupaj vemo vse.

Kako ste v slikanico vpletli geštalt pristop?

Verjamem v moč transformacije, osebnostno rast. Sama sem šest let študirala geštalt psihoterapijo pri moji supervizorki na kalifornijski univerzi in soustanoviteljici geštalt inštituta v Los Angelesu, gospe dr. Janette Rainwater. V slikanici je cela stran posvečena temu, kako nahranimo duha in srce ob branju in doživljanju pravljice. Kot je rekel Mali princ, je bistvo očem nevidno. Videti moramo s srcem.

Plasti slikanice se nam lahko razgrinjajo skozi raznolike pristope. Katere vrste branja ste predvideli, ko ste jo ustvarjali?

Knjiga je lahko posvečena Emi, ker je poosebljenje vrednot, ki so značilne za človeka z velikim Č. Velik vzgled je lahko vsakemu izmed nas, torej ni namenjena samo otrokom. Bere se lahko kot pravljica z arhetipskim zmajem s tremi glavami, ki s pastmi Odvisnosti, Materializma in Ošabnosti preti na vsakem koraku. Druga priložnost: da se bere kot iniciacijska povest o vrednotah – Miru, Hvaležnosti in Skromnosti, in služi namenu pogovora družinskih članov o prenosu vrednot v vsakodnevno življenje. Blizu temu je tudi tretji pristop, da jo doživimo kot obredno povest: Družina se

zbere zvečer ob knjigi kot ob svetem ognju. Družinski člani se pogovarjajo, se poslušajo in gledajo v oči, v obličje. Torej pristop "vidim te, slišim te, občutim te". Cilj je vzgoja empatije in sočutja. In še četrti pristop – kot geštalt osvetljevanje celostnega bitja v sedanjem trenutku psihodinamike družine. Zavedanje celote je več kot vsota posameznih delov osebnosti, podosebnosti. Lupimo osebnost s svetlobo, kot čebulo, plast za plastjo do samega jedra – pravega jaza, ki zasveti kot obrušeni diamant. In še česnja na torti: pravljico lahko en član družine bere v slovenskem jeziku, drugi v angleškem, tretji v nemškem. Bogatimo jezikovno izkušnjo. Morda nekdo zapoje, zapleše, skratka, najde svojo interpretacijo. Pomembna je kreativnost in inovativnost vseh družinskih članov.

Zaupam, da bo kreativnost in inovativnost mladih in odraslih bralk in bralcev našla pot do novih zavedanj in nagrade bo prineslo življenje samo.

V tem duhu je knjigi dodan tudi malodane meditativen opis, kako se pred vsakim branjem umirimo že z zavestnim dihanjem, s priporočilom, da se lahko pravljico vključi v psihodinamiko katere katere koli skupnosti, bodisi družine ali pa delovne in športne skupine. Pač po načelu geštalt terapije in filozofije, da je najgloblji smisel v razširjanju zavedanja posameznika, da se lahko preseže.

Voditeljske vrednote potrebujemo vsi. Vidite koga doma in v svetu, ki jih ima tako urejene, da res modro vodi?

Vodenje je nenehno učenje, proces, odprtost za novo. Izpostavlja bi dve veliki voditeljici, obe žal že pokojni, ki sta vedeli, da se nihče ne rodi z žezlom v roki in s krono na glavi: Anita Ogulin in Zdenka Cerar, vrhovna državna tožilka. Obe sta se pri nas učili vodenja, Jezika odgovornosti – Dialogike.

Imam nezmotljiv test, ki da vedno prave rezultate. Po odzivu na Jezik odgovornosti vem, kako dolgo bo nekdo v sedlu. V sedanji politiki v Sloveniji ga še ni junaka, ki bi ta test uspešno opravil. Razpisujem kvalifikacije! Pustimo se prijetno presenetiti.

Kaj pa je za vas, ki ste tako ciljno naravnani, a hkrati globoko intuitivni, največji izziv?

Vse življenje raziskujem integriteto osebnosti, da smo usklajeni v tem, kar mislimo, govorimo in delamo. Večina ljudi ima s tem težave: ne zavedajo se, da eno mislijo, drugo govorijo, tretje delajo.

Slikanica je kljub letalski simboliki "z nogami trdno na tleh" – češ da je samo tako mogoč polet med zvezde, je napisano na koncu. Kaj pa sami delate v smislu prizemljevanja? Imate kakšne povsem fizične prakse?

Na tem področju pa je moj učitelj moj mož Bojan: 41 let sva poročena, on je kot bivši športnik moja trdna skala, vedno verjame vame, v naju in v nas kot družino. Mislim, da on živi to, kar se moram jaz še učiti, neverjetno je vztrajen pri pozitivnih vidikih. Občudujem ga tudi v vlogi očeta, ne samo moža. Mislim, da nima konkurence tudi v vlogi sina.

EMA KLINEC prihaja iz Poljan nad Škofjo Loko iz družine z dvema starejšima bratoma in dvema starejšima sestrama. Od šestega leta starosti trenira smučarske skoke. Zahtevne treninge in tekmovanja uspešno usklajuje s študijem psihologije. Izobraževanje ji je pomembno, ker se želi razviti kot celota, kot pravi, zato je v preteklosti poklicni maturi dodala še gimnazijsko.

Že kot otrok je veliko gledala videoposnetke skakalcev – raje kot risanke. Njena največja heroja sta bila Robert Kranjec in Peter Prevc. Ko ji omenimo starejše legende, sicer prikima, da so izjemni – Bogdan Norčič, Franci Petek, Primož Peterka ... Ko pa omenimo svetovno legendo, ki pri 52 letih še vedno neutrudno širi svoj pozitivni duh in tudi skače – kdo drug kot Noriaki Kasai, takrat pa se Ema nasmeje, v hipu postane prav razigrana, kot da pozabi na vso svojo resnost, ki se je nabrala z leti treninga in odgovornosti. Noriaki z ekipo prihaja v Slovenijo tudi na treninge in v domačem vzdušju Kranjske Gore z veseljem zapoje legendarno *Planica, Planica*.

Ema je najprej z vljudno zadržanostjo sprejemala vso dinamiko, ki se je odvijala ob nastajanju slikanice. Vajena je odzivanja na medije, zato smo bili toliko bolj veseli, ker smo jo premaknili iz njene odgovorne dnevne rutine – tako nasmejana kot s slikanico v roki je bila nazadnje pri svojem čudežnem svetovnem rekordu: "Že sam dogodek ob izidu je bil zame nekaj posebnega," se spominja. "Spoznala sem veliko novih ljudi, za katere sem hvaležna, da so si vzeli čas. Bila je neprecenljiva izkušnja." Ves čas se odziva s pretehtano skromnostjo in fokusiranjem na hvaležnost, da lahko opravlja svoje delo. A ob pravljici se je v njej vidno prebudila tudi njena igriva narava: "Slikanica kot celota mi je zelo všeč. Že sama pravljica je bila nekaj posebnega, ko pa sem videla še ilustracije in knjigico držala v rokah, ni bilo več nobenega dvoma!"

In kako se je vse skupaj začelo? "Ko mi je gospa Bojana omenila, da bi izdali pravljico, posvečeno meni, se niti nisem dobro zavedala, kaj s tem misli – oziroma nekako sploh nisem mogla verjeti, da bo to res. Na koncu pa je od ideje do izida minilo zelo malo časa. Zame je bilo to presenečenje. Upam, da so vsi zadovoljni."

Njen širok nasmešek je poplačilo za zadovoljstvo – in neumorna vprašanja otrok, ki se jih je že na predstavitvi in spet pred kratkim na knjižnem sejmu kar trlo okoli nje. Najbolj nas je nasmejala, ko jo je oče ilustratorke, legendarni slikar Tomaž Perko, vprašal tisto najbolj radovedno vprašanje, ki je bilo najbolj "v zraku", ko govorimo z vrhunskimi letalci: kako se počuti, ko vzleti. In Ema? "Počivam!" No, za teh osem sekund počitka se očitno splača potruditi! Ema vedno konča s hvaležnostjo, tako tudi zdaj: "Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem, ki me podpirajo tudi, ko kdaj ne gre vse po načrtih, in se toliko bolj veselijo, ko vse teče. Hvala družini, fantu, prijateljem, vsem trenerjem, ekipi, domačemu klubu, Smučarski zvezi, Karnionu ... da lahko delam to, kar imam najraje ... letim. Čutim, da je bilo v projekt vloženega ogromno truda in energije. Hvala!"

SEDEM ZVEZDIC

Kako so se gradili temelji vaše prav posebne šole, ki zdaj stoji že 33 let in še raste?

Z iniciacijo imena Karnion se je obenem izoblikovalo poslanstvo: dvigovati nivo zavesti v Sloveniji in na celem svetu. Slovenija bi bila lahko raj na zemlji, če bi vsi obvladali jezik odgovornosti v mislih, besedah in dejanjih! Naša šola je kreirala pristop k učenju jezikov brez strahu in sramu, sproščeno v alfa stanju. Udeleženec treninga po metodi Superlearning Karnion® se uči na sproščen način, kakor smo se kot otroci do šestega leta starosti učili prvega jezika – naravno.

Če se ozrete nazaj – je šlo vse organsko, v ciklih, ali s kakšnimi "sončnimi izbruhi", pa tudi s črnimi luknjami?

Kar te ne uniči, te okrepi. (nasmeh) Seveda tudi mi v Karnionu nismo prišli do 33 let nepretrganega delovanja brez premagovanja zmajev na poti. Vendar je bila milost z nami, našli smo svojo čvrstost v ljubezni do dela in našega poslanstva.

Pri čem vam najbolj poje srce – vzpostavljanju novih učnih modulov, spremljanju učencev, inovacijah?

Srčna predanost našemu poslanstvu, da je učenje radost. In nenehne inovacije, izjemna knjižnica, ki smo jo ustvarili. V Karnionu se prilagajamo učencu, njegovemu reakcijskemu času, njegovim vsebinam. Ne učimo po principu lekcija 1, 2, 3 in za vse enako: od voznika do zdravnika. Učimo vse od 9. do 80. leta starosti. Za vsakega udeleženca treninga pripravimo individualiziran program. V petih dneh treninga se udeleženec osvobodi strahu in sramu do govora v tujem jeziku. Vsakdo je sprejet takšen, kot je, pa če je popoln začetnik ali pa če že veliko zna.

S športniki delamo najraje, ker točno vedo, kaj je trening, kaj je proaktivna naravnost in da brez nič – ni nič.

Kaj je v vašem programu najbolj "vaša" inovacija?

Zagotovo Dialogika – Jezik odgovornosti – psihologija vodenja sebe in skupine, metoda Superlearning Karnion® in antistres program, program proti izgorelosti. Naše delo je eno samo kreiranje nenehnih inovacij. Imeli smo kar nekaj posnemovalcev, vendar gremo mi vedno naprej. Ko so oni tam, kjer smo bili mi včeraj, nas tam ni več.

Kje in kako se pridobi naziv, da ima šola sedem zvezdic?

To je tudi naša inovacija. Zvezdice so strokovnjaki, ki podpirajo razvoj uspešnosti naših udeležencev treninga. Če je potrebno, udeleženec dobi podporo sedmih strokovnjakov, ki ga brusijo kot diamant na njegovi poti do uspeha.

Kakšni so vaši bišni sestanki?

Vsako sredo imamo supervizijo, kjer se zberemo sodelavci in plemenitimo z dobro prakso drug drugega, iščemo rešitve. Verjamemo, da rešitev obstaja, samo najti jo moramo. Enkrat na mesec pa povabimo zunanje strokovnjake, da se nenehno izobražujemo. O našem zgledu so nam poročali številni vodilni gospodarstveniki, ki so se že izobraževali pri nas: presekali so s prakso sestankov v neskončnost in jih strukturirali v veliko krajši čas z vidno učinkovitostjo.

Glede na vašo vitalnost nenavadno vprašanje, a morda – modro. Vzgajate naslednika?

V Karnionu smo družinska ekipa, moj sin David in njegova žena Rozi sta že leta del našega občestva. Rozi zna vse, kar znam jaz. Sodelujeta,

seveda svojim letom primerno, kot naša udeleženca tudi oba vnuka, Izak in Noam. Z Noamom sva posnela filmček, ki osvetljuje pomen branja in crkljanja v družini, za kaj smo babice. Zelo rada sem babi.

Ob letalcib vedno znova pomislim na razdalje, ki si jih vsi ne znamo predstavljati niti na tleh. Ema je najdlje letela 226 metrov. Izjemno! Kakšni pa so vaši občutki glede letenja?

Obožujem letenje, že od otroštva dalje letim. Ne fizično kot Ema, seveda, v svojih sanjah pa kar naprej. (smeh) **S**